

Sygn. akt **VI Gz 94/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass- Kloc (spr.)

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w Ś.

przeciwko: Towarzystwo (...) S.A.

w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego

w K. V Wydziału Gospodarczego z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt

V GC upr 603/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu

w K. V Wydziałowi Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w(...) – mając na uwadze zarzut pozwanego podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty- stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla (...) w W. Wydziałowi VIII Gospodarczemu.

Wskazał, że przepis art. 20 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi podstawę dla ustalenia właściwości sądu tylko wówczas, gdy powodem jest poszkodowany – w niniejszym przypadku natomiast powodem jest nabywca wierzytelności. Zastosowanie mając więc przepisy o właściwości ogólnej według siedziby pozwanej spółki (art. 30 kpc).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód zarzucając naruszenie art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wskazując między innymi na orzeczenia Sądu Najwyższego na poparcie swojego poglądu w zakresie dotyczącym właściwości Sądu Rejonowego w (...)do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest zasadne, a Sąd Okręgowy podziela stanowisko skarżącego zawarte w jego uzasadnieniu.

Należy wskazać na początku, że przepis art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi uregulowanie szczególne (lex specialis) w zakresie właściwości miejscowej sądów dla powództw wynikających z umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Interpretacja ta ma zasadnicze znaczenie dla podjęcia oceny dalszych zarzutów zażalenia.

Z powołanego wyżej przepisu wynika, iż powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujące roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń można wytoczyć bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Zawarcie natomiast umowy przelewu wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nie prowadzi do zmiany – szeroko rozumianej sytuacji prawnej cesjonariusza. Dotyczy to więc także kwestii wynikającej z art. 20 ust 1 cyt. wyżej ustawy, jeżeli się uwzględni, że właściwość przemienna sądu została w nim określona za pomocą kryterium przedmiotowego, a nie podmiotowego (tak Sąd Najwyższy m.in. w Postanowieniu z dnia 16.11.2012r., sygn. akt III CZP 69/12 oraz z dnia 21.04.2005r, sygn. III CZP 17/05).

W niniejszej sprawie powodowa spółka, będąca cesjonariuszem, dochodzi od pozwanej należności z tytułu odszkodowania, wynikającego z umowy ubezpieczenia obowiązkowego kierowców (umowa przelewu wierzytelności

k- 19). Podstawą faktyczną roszczenia jest określony w uzasadnieniu pozwu stosunek zobowiązaniowy, tj. umowa ubezpieczenia. Powód jako nabywca wierzytelności poszkodowanego w zdarzeniu ubezpieczeniowym jest jedynie beneficjentem świadczenia, wynikającego z umowy łączącej sprawcę szkody (ubezpieczającego) z ubezpieczycielem. W tych okolicznościach, w odwołaniu do treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika roszczenie, powód jako cesjonariusz wstępuje w tym zakresie w prawa cedenta na zasadzie podstawienia (wstąpienia w miejsce dotychczasowego wierzyciela bez wpływu na treść zobowiązania pierwotnego). Innymi słowy, wstąpienie następcy prawnego pod tytułem szczególnym w miejsce poszkodowanego nie pozbawia przysługującego już następcy prawnemu roszczenia jego dotychczasowego charakteru (podobnie

Sąd Okręgowy w Rzeszowie w postanowieniu z dnia 20.03.2014r, sygn. akt VI Gz 54/14).

Mając na względzie powyższe postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Zarządzenie:

1. a/a;
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom obu stron;
3. po wykonaniu pkt.2 akta sprawy zwrócić SR w Krośnie.